

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 225. Iesus autem dicebat: Pater dimitte illis non enim sciunt quid faciunt. v. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§. 225. Iesus autem dicebat: Pater dimitte illis non enim sciunt quid faciunt. v. 34.

Incipit hic Christus breui moriturus condere testamentum, & vlti-
mam suam declarare voluntatem, & primo omnium elevat mentem ad Deum
Patrem suum, ad nostram doctrinam. & ait Pater, quo facilius eum flectat
ad misericordiam, quasi diceret; memento te esse Patrem, non meum tantum
naturalem sed & omnium creaturarum, maximè rationabilium, etiam peccatorum,
scundum naturam eorum, monstra nunc te illis non Dominum, non Deum, non judi-
cium, sed esse patrem, siquidem ad tanta sclera inimicorum meorum condemnanda
paterna benignitate opus est mibi. Filio ergo tuo dona offensas omnium in te commis-
sas, non potes hoc negare tali filio, in talibus circumstantiis oranti.

O Domine, ista oratio tua, ad patrem ex cruce transmissa, est valde brevis
Ierononis contextu, sed valde turgens sensibus & affectibus præclaris.
Ego similem in tanta brevitate non vidi, ne cœaudi vi ante te esse usurpatam.
Non miror igitur tibi totum genus humanum, & Dominum omnium
in cœlo & terra, esse donatum à Patre, qui tam admirabili eloquentia
apud Patrem perorasti. Meruit Herodiadis filia saltando concinne dimi-
diuum regni, meruerunt alii alia munera & præmia pro suis quibusdam
dictis, uti Virgilius & factis, uti Heroes statuas quasdam honorarias, sed
tua oratio omnium verborum inventionem, & consequenter etiam me-
rito longe exsuperavit.

§. 226. Non enim sciunt quid faciunt. v. 34.

Sienim scivissent Iudei Iesum esse Regem gloriae, Christum non
crucifixissent, si & peccatores nollet, quis essent, quam offendere-
rent, utique non ita libere peccarent, si majestatem ejus & potentiam, si
gravitatem & enormitatem considerarent; si animæ beatitudinem, quam
perdunt, si inferni tormenta, quæ merentur, si striatum judicium, quod
effugere non possunt; si terribilium terribilissimam mortem corde &
animo perciperent, crediderim potius omnia tormenta mundi, con-
tumelias & terrores parati essent safferre, quam Deum, vel levissime
offendere. Sed ii modò, uti tunc crucifiores, nesciunt quid faciant, quomodo
peccant cum peccatum omne supponunt libertatem arbitrii, & libertas
requirat advertentiam ad malitiam vel bonitatem sui actus, relinquen-
tem ipsum in potestate ad utrumque & dico, quod & scribant scientia
sufficiente ad peccandum necessaria, & nesciebant, tantâ scientia carentes,
quanta opus est, ut pie ab animo benevolo excusat non possint. Hanc ne-
scientiam eorum attendebat misericors Dominus non istam, proverbiū est: